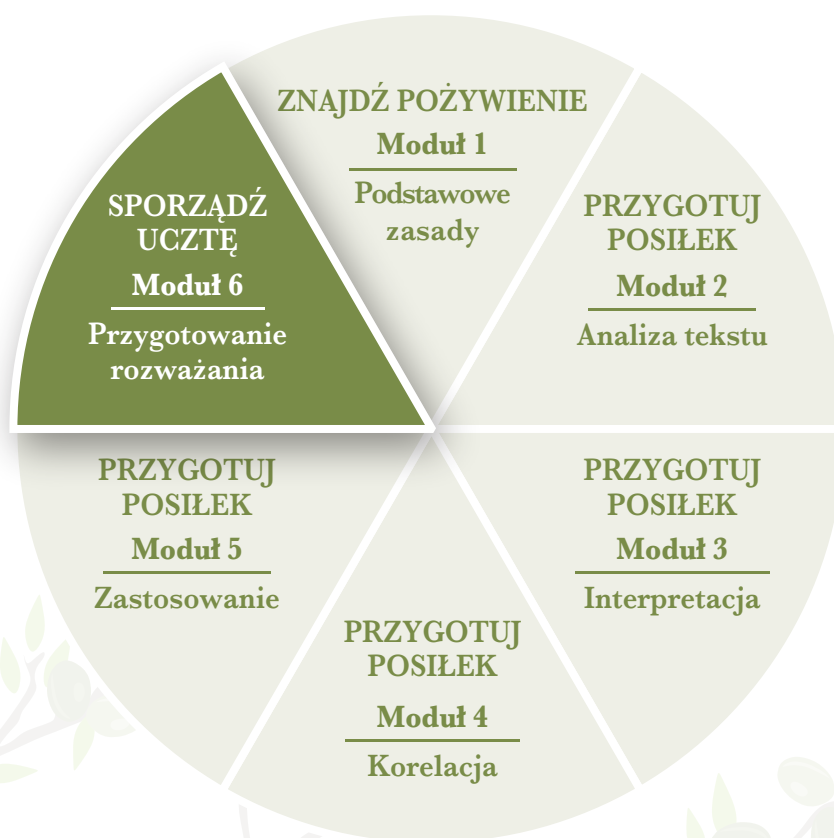

MODUŁ SZÓSTY

PRZYGOTOWANIE ROZWAŻANIA

PRZYGOTOWANIE ROZWAŻANIA

Przyjrzelśmy się szczegółowo czterem fazom studiowania Biblii, które prezentuje Chuck Swindoll: analizie tekstu, interpretacji, korelacji i zastosowaniu. Teraz nadszedł czas, aby zobaczyć, jak te fazy łącząc się, tworzą całość.

Poniższy diagram, który przedstawiliśmy w poprzedniej lekcji, ilustruje wszystkie elementy *Odkrywania Biblii*.

Wprowadzając te zasady w życie, będziesz w stanie przygotowywać własne duchowe posiłki, składające się z pożywnych prawd Słowa Bożego, aby odżywiać się duchowo, coraz bardziej upodabniając się do Chrystusa. A potem, jak zachęca Chuck Swindoll, będziesz mógł przekazywać swoją wiedzę i doświadczenie innym. Pisze on:

Moim głównym pragnieniem podczas pisania niniejszej książki było przekazanie pałeczki w tej najważniejszej sztafecie prawdy. Napisałem ją, aby stała się dla ciebie pomocą w samodzielnym studiowaniu Pisma świętego. Pragnę, abyś przekazał pałeczkę innym, kiedy już sam opanujesz tę umiejętność, by również oni nauczyli się znajdować w słowie Bożym cenne skarby, które przemienią ich życie¹.

Uważne i konsekwentne zagłębianie się w Biblię, prowadzi do duchowego rozwoju. Jednak dla pastorów i nauczycieli taki rozwój osobisty to dopiero początek. My Pisma świętego nie studiujemy jedynie dla własnej korzyści, ale także po to, żeby zainspirować innych, aby wzrastali razem z nami. Jesteśmy powołani do wyjaśniania Słowa Bożego, dawania przykładu posłuszeństwa nakazom Biblii i zachęcania innych, aby dojrzewali duchowo.

Aby odpowiedzieć na to wezwanie, musimy jasno, pewnie i przekonująco komunikować naszym słuchaczom owoce naszych odkryć.

W pierwszej części tej sesji zaprezentujecie swoje krótkie rozważania w oparciu o fragment, który przedstawiliśmy w module drugim.

Następnie krótko przyjrzymy się dwóm dodatkowym fragmentom, do których Chuck Swindoll odwołuje się w swojej książce. To poprowadzi nas do rozmowy na temat zdobycia koniecznych umiejętności w sztuce głoszenia Słowa Bożego.

PODEJŚCIE DO PRZYGOTOWANIA ROZWAŻANIA

Myśl jak kaznodzieja

Posłuchajmy naszych kolegów, którzy będą dzielić się rozważaniem na temat Listu do Efezjan 1,3-14, Listu do Filipian 4,4-9, Ewangelii Jana 3,1-10 i Ewangelii Łukasza 4,16-21.

NAUCZANIE JEZUSA

Zasady zawarte w Przypowieści o Siewcy – Mk 4,1-20

Na tę przypowieść zwracamy szczególną uwagę głównie dlatego, ponieważ Pan Jezus dokładnie wyjaśnił jej znaczenie. Historia ta nazywana jest czasami Przypowieścią o Siewcy ze względu na kluczową postać, rolnika, obsiewającego swoje pole. Chuck Swindoll odniósł się do niej w rozdziale dziewiątym swojej książki.

Zwróć uwagę na tło

To był ważny moment, dlatego tak istotna była precyzyjna komunikacja.

Analizuj kolejność myśli

Wynik uprawy jest różny w zależności od gruntu, na jaki padło nasiono.

Odkryj uniwersalną prawdę

„O twoim przeznaczeniu zdecyduje stan twojego serca”²

Porównaj z innymi fragmentami

Inne fragmenty Biblii mówią o ludziach, których czyny i postawy wskazywały na stan ich serca.

Zastosuj prawdę do siebie

Zadaj sobie pytanie: *Którą glebą jest moje serce?*

Podsumowując, oto jak słowo Jezusa może być przyjmowane bądź odrzucane, w zależności od stanu serca:

- Twarde serce – z łatwością lekceważy Ewangelię
- Płytki emocjonalizm – łatwo daje się odwieść od Ewangelii
- Styl życia i priorytety – Ewangelia zdławiona przez osobiste plany i pragnienia
- Gotowość – gorliwie zaangażowany w przesłanie Ewangelii

DYSKUSJA: Jak Jezus interpretował i stosował swoją naukę

NAUCZANIE PAWŁA

Zasady zawarte w przemówieniu na Wzgórzu Marsowym – Dz 17,22-31

Przybywając do Aten, Paweł wiedział, że obywatele i decydenci nie będą mieli pojęcia o chrześcijaństwie. Trybunał Areopagu (Wzgórze Marsowe) składał się z emerytowanych sędziów pochodzenia arystokratycznego.³

Odnosząc się do tego fragmentu, Chuck Swindoll wskazał pięć ważnych technik lub zasad, które Paweł wykorzystał w swoim przemówieniu.

Zacznij od miejsca, w którym są słuchacze

To dobrze znane wśród pastorów porzekadło; zacznij tam, gdzie są twoi słuchacze, a nie tam, gdzie chcesz, by byli. Chuck cytuje Philipa Yancey'a:

To ogromna różnica, czy traktuję człowieka niewierzącego jak kogoś, kto jest w błędzie, czy jak kogoś, kto jest w drodze, ale się zagubił.⁴

Nieznane wytłumacz tym co znane

Rozwiń swoje rozważanie jasno i logicznie

Utrzymaj uwagę, dobierając odpowiednie przykłady

Zastosowanie musi być osobiste i praktyczne

JAK PRZEKONAĆ SŁUCHACZY:

- Zacznij tam, gdzie są.
- Odwołaj się do znanego, aby wytłumaczyć nieznane.
- Rozważanie rozwiń jasno i logicznie.
- Dobierz odpowiednie przykłady.
- Zastosowanie musi być osobiste i praktyczne

Każdego dnia spotykamy ludzi, którzy:

- Mają długoletnią wiarę, ugruntowaną biblijnie
- Mają tradycyjną wiarę, nie rozumieją Biblii
- Są wierzącymi od niedawna lub są młodymi w wierze
- Są ciekawi i chętni, aby dowiedzieć się więcej
- Nie są zbyt zaciekawieni i zaangażowani
- Są wrogo nastawieni lub podejrzliwi do naszego przesłania

DYSKUSJA: Jak skorzystać z przykładu Pawła?

Czy do osoby każdego typu podchodzimy z odpowiednim przesłaniem? W jakich sytuacjach czujemy się najbardziej komfortowo? Co możemy zrobić, aby bardziej świadomie budować pomosty ku światu?

JAK WŁAŚCIWIE KOMUNIKOWAĆ

Praktyczne wskazówki na temat skutecznego nauczania

Odpowiedzi na poniższe trzy pytania mogą pomóc zwiększyć sprawność komunikacji.

TRZY KLUCZOWE PYTANIA

- Co trzeba wyjaśnić?
- Dobry przykład? Jaki to jest?
- Co sprawia, że zastosowanie jest dobre?

Co trzeba wyjaśnić?

Niektóre koncepcje są już dla nas tak oczywiste, że zapominamy że dla słuchaczy mogą być niezrozumiałe. Mogą się zastanawiać: *Co on przez to rozumie?* A kaznodzieja nieświadomy ich rozterek brnie dalej w swój wywód. Czasami problem tkwi w doborze słów. Chrześcijański żargon trzeba wyjaśnić, zwłaszcza gdy posługujesz się nim po raz pierwszy, a najlepiej w ogóle go nie używać.

Techniczne (teologiczne) terminy takie jak *odkupienie*, *wcielenie*, *usprawiedliwienie* czy *uświęcenie*, działają jak skrót myślowy. Można się nimi posługiwać w pewnych sytuacjach, ponieważ są bardzo precyzyjne w swoim znaczeniu. Jednak większość słuchaczy potrzebuje pomocy w ich zrozumieniu.

Tło kulturowe danego fragmentu lub tradycje o których mówi, też wymagają wyjaśnienia. Wnikliwe spojrzenie na historię kultury może pomóc słuchaczowi uzyskać szerokie spojrzenie. Rozważmy dwa krótkie przykłady.

Przykład pierwszy: Święto Namiotów

Według J 7,1-39, Jezus udał się do Jerozolimy na Święto Namiotów.

Nawet pobieżne przeglądnięcie encyklopedii biblijnej pokaże, jakie znaczenie – w kontekście tego święta – miała woda.

Przykład drugi: Samowystarczalność faryzeuszy

Dlaczego Jezus nieustannie konfrontował się z faryzeuszami? Ta myśl może słuchaczy drażnić, chyba że pomożemy im zrozumieć początki faryzeizmu i ich przekonania.

Dobry przykład? Jaki to jest?

Odpowiedni przykład spełnia następujące warunki:

- Nie powinien rozpraszać uwagi. Słuchacze powinni skupić się na głównej myśli kazania, a nie na opowiadaniach niezwiązanych z tematem. Przykład nie może przesłaniać tematu kazania.
- Powinien charakteryzować się „inteligencją emocjonalną”. Innymi słowy, w sercach słuchacza musi wywoływać właściwe skojarzenia.
- Powinien odzwierciedlać osobiste doświadczenia. Słuchacz musi umieć utożsamić się z nim, przykład musi wiązać się z jego życiem. Oto kilka przykładów podanych w kolejności od takich, z którymi najłatwiej można się utożsamić, do tych najsłabszych.
 1. W pierwszej osobie, ostatnio: „Nie dalej jak w tym tygodniu, byłem...”
 2. W pierwszej osobie, przeszłość: „Był taki okres w moim życiu, kiedy...”
 3. W trzeciej osobie, ostatnio: „W tym tygodniu spotkałem człowieka, który...” (Uwaga: na używanie w przykładach nazwisk osób trzecich, musisz uzyskać ich pozwolenie).
 4. W trzeciej osobie, przeszłość: „Miałem kiedyś sąsiada, który...”
 5. Doniesienia medialne, ostatnio: „Być może widziałeś to we wczorajszych wiadomościach...”
 6. Klasyka literatury: „...w swoim zapamiętaniu, Longinus Podbipięta niestrudzenie szukał okazji do ścięcia trzech tatarskich głów...”
 7. Doniesienia medialne, historyczne: „Rankiem 15 kwietnia 1912 r. wiadomość o zatonięciu Titanica wstrząsnęła...”
 8. Książka ogólnikowo: „To chyba Żeromski napisał...”

- Przykłady powinny być wciągające. Muszą być na tyle interesujące i spójne z rzeczywistością, by uzupełniały punkty twojego kazania. Czasami dobrze dobrany przykład może przygotować słuchaczy do następnego punktu kazania. Na przykład:
 1. Humorystyczne przykłady _____ i pomagają słuchaczom otworzyć się.
 2. Tragiczne przykłady budują poczucie napięcia i _____.
 3. Sympatyczne przykłady _____ i rodzą poczucie jedności.

Co sprawia, że zastosowanie jest dobre?

Oto kilka wytycznych:

- Zastosowanie musi być *racjonalne*. Powinno w naturalny sposób wypływać z głoszonej prawdy uniwersalnej, bez jej zniekształcenia.
- Zastosowanie powinno być *wymierne*. Słuchacz musi wyraźnie widzieć, że słyszane prawdy są dla niego istotne i konkretne.
- Zastosowanie powinno być *wykonalne*. Słuchacz musi wiedzieć, że jest w stanie utożsamić się z nim i wcielić je w swoje życie.

PRZEGLĄD MODUŁU SZÓSTEGO

Zobaczyliśmy, w jaki sposób metoda prezentowana w książce *Odkrywanie Biblii*, może stanowić nowy impuls do pogłębionego studiowania Biblii i skuteczniejszego głoszenia jej prawd. Niektórzy z was podzielili się z nami rezultatami swojej pracy, a to, co usłyszeliśmy, stanowiło dla nas wszystkich zachętę i wyzwanie. Nauczyliśmy się jak wielkie znaczenie ma zrozumienie życia naszego kościoła i umocniliśmy się w przekonaniu, że tylko Bóg daje wzrost. Po prostu musimy być wierni naszemu zadaniu. Metoda, której się nauczyliśmy, pozwoli nam stworzyć niezawodną strukturę pomocną w budowaniu kazania oraz uporządkować nasze nauczanie.

ZADANIE

To, czego się nauczyliśmy, pozostanie jedynie słowami na papierze i fajnymi pomysłami w twojej głowie... no chyba że urzeczywistnisz to wszystko w sercach i życiu ludzi, którym przewodzisz. Nie bój się planować kazań z wyprzedzeniem. Metoda prezentowana w książce *Odkrywanie Biblii* wymaga czasu i wysiłku; w panice w noc poprzedzającą twoje kazania nie zrobisz wszystkiego, czego ona wymaga. Zastanów się nad tym, co będziesz głosił za trzy lub cztery miesiące i rozpocznij prace przygotowawcze już teraz. Daj sobie dużo czasu na dokładne i częste zagłębianie się w tekst. Jeśli z dużym wyprzedzeniem zabierzesz się za kazanie, dasz Bogu szansę, aby sprawnie pokierował twoją pracą. Z radością i rzetelnością wykonuj zadanie do którego zostałeś powołany, wiernie przekazuj Słowo Boże – i niech Pan błogosławi cały twój wysiłek.

PODSUMOWANIE

...a więc, czego się nauczyliśmy?

Na zakończenie podsumujmy to, czym dzieliliśmy się w trakcie tego szkolenia.

Nauczyliśmy się odkrywać prawdę zawartą w Piśmie świętym i przekazywać ją tak, aby brzmiała jasno, skutecznie i praktycznie. Prowadzenia studium biblijnego i zwiastowania Słowa Bożego można się do pewnego stopnia nauczyć. Te umiejętności należy rozwijać w oparciu o nabyte nawyki, o których mówiliśmy. Z czasem stałe i metodyczne podejście do Pisma świętego stanie się twoją drugą naturą. Z drugiej strony, praca pastora, kaznodziei i nauczyciela to sztuka. Znajdź swój własny głos, swój własny sposób głoszenia, które cię będą wyróżniać.

Dokonajmy krótkiego przeglądu tego, co wspólnie zrobiliśmy.

- *Analiza:* Uczyliśmy się dyscypliny żmudnej pracy detektywa. Przyglądaliśmy się każdemu szczegółowi w tekście, unikając przedwczesnego wyciągania wniosków.
- *Interpretacja:* Poszukiwaliśmy sensu i znaczenia tekstu, doszukując się uniwersalnej prawdy danego fragmentu.
- *Korelacja:* Utwierdziliśmy się w uniwersalnej prawdzie, poprzez skorelowanie jej z innymi urywkami Pisma świętego.
- *Zastosowanie:* Szukaliśmy powiązania tej uniwersalnej prawdy z naszym dzisiejszym życiem, aby zachęcić do zmiany postawy i zachowania.

Po przyswojeniu metody badania Pisma świętego przedstawionej w książce *Odkrywanie Biblii*, nadszedł czas na ostateczne wyzwanie: *Podaj dalej!*

- Trzymaj się tekstu. Niech Słowo cię poprowadzi. Niczego w niego nie wczytuj.
- Wyjaśnij tekst przejrzysto i starannie.
- Zilustruj myśl tekstu trafnym i odpowiednim przykładem.
- Zastosuj tekst praktycznie i rzetelnie.

W swojej książce „*Odkrywanie Biblii: W poszukiwaniu przepisu na życie*”, pastor Chuck Swindoll rzuca takie oto końcowe wyzwanie:

Jak zapewne już zrozumiałeś, ta Boża sztafeta nigdy się nie zakończy. W zagłodzonym duchowo świecie, w którym żyjemy, musimy nadal zapewnić duchowe pożywienie głodnym ludziom, rozpaczliwie potrzebującym pokarmu. Jest to zarówno nasz przywilej, jak i odpowiedzialność⁵.

